

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не візьмеш милости і віри не візьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Вигляди на будуче.

Головним предметом дневникарської дискусії під теперішню хвилю є розбиті німецької лівниці в віденському парламенті. Се вже стало фактом, що клуб німецьких націоналів, числячий 42 послів, розійшовся з німецькою шляхтою (28 послів) і з групою Мавтнера (11 послів) в своїх поглядах на політичну тактику при нагоді трактування правительствених угодних пропозицій з Угорщиною. Націонали хотіли угодні пропозиції відкинути в угодній комісії а limine, а німецька шляхта і група Мавтнера голосувала за відосланем цих пропозицій до трьох субкомітетів.

Що-ж вийде з того роздору посеред лівниць? Се питане задають собі нині всі. Щоби однак зрозуміти справу докладно, пригадаємо дещо з недавньої бувальщини.

Лівниця жадала колись від гр. Баденього і бар. Гавча, щоби вони не лише відкликали мовні розпорядження, але і розбили солідарну правницю. За ту ціну обіцявала лівниця відступити від механічної обструкції. Гр. Бадені не зміг сего зробити, бо годі було йому відкликувати власні розпорядження, а правницю не був він в силі розбити, позаяк правниця зложила ся без, а може і проти його волі. Бар. Гавч уступив в деїм лівниці. Він змодифікував іменно мовні розпорядження, але розбити правницю не мав часу, уступивши скорше, ніж збрала ся нова сесія ради державної. Гр. Тун хотів щиро навязати з лівницею друж-

нійші відносини. Він з одного боку прирік лівницю, що відкличе мовні розпорядження, наколи лівниця згодиться на упорядковане мовних відносин дорогою законодавчою; з другого боку хотів гр. Тун притягнути сю лівницю для успішного переведення угоди з Угорщиною. Однак лівниця унеможливила вибір мовної комісії, а відтак заявила ся рішучо проти угоди з Угорщиною. Для гр. Туна не було в таких обставинах другого виходу, як оперти ся о правницю. Тоді видумала лівниця новий плян кампанії. Она рішила ся на ведення закритої, посередньої обструкції. Се значить, що лівниця допустила в повній палаті до першого читання угодних пропозицій з тим укріпим наміром, щоби тихою обструкцією в комісії угодній проволікати угоду і сим способом загнати правительство в безвихідний кут. Се зробила лівниця за порадою своєї шляхти. Тількиж сталось инакше. Лівниця не була в силі, в угодній комісії розвести успішну тиху обструкцію. Бесідники її говорили довго, але вкінці мусіло прийти таки до голосування над відосланем пропозицій угодних до субкомітетів. Тут і наступила криза. Горячіші опозиціоністи (націонали) хотіли відкинути угодні пропозиції а limine, німецька шляхта і група Мавтнера сказала собі: ще не пора! Ще треба витривати якийсь час при тактиці тихої обструкції.

Нині, в п'ятницю, зібралась по тижневих фєриях на ново рада державна. Нині повинен би роздор лівниць виявити ся ділами. Нині і покаже ся, чи одна частина лівниць прийме ся опять за механічну обструкцію в повній палаті, чи уляже ще на якийсь час хитрий раді своєї шляхти, с. є., витриває в тихій обструкції аж до

хвилі, коли ся шляхта скаже: тепер час валити гр. Туна з цілим кабінетом! Час до того мав би, після наших інформацій, наступити аж в перших днях грудня.

Вижидаємо проте нетерпеливо завітаних телеграмів з нинішнього засідання, на котрім розпочала ся дискусія над двома обжалованими кабінету гр. Баденього. Може бути, що націонали враз з Шенереріями вже в п'ятницю стануть шаліти на давний лад. Се не виключене. Але може бути і так, що вони свою механічну обструкцію відложать аж на грудень. В першій случаю правительству не лишив ся би другий вихід, як закрити сесію. В другім случаю оно може пождати і спокійно придивляти ся тихій обструкції. Чи тепер, чи пізнійше має правительство в своїх руках достаточну зброю в §-фі 14-ім. Оно висше цїнить переведення угоди з Угорщиною, ніж активність парламенту. Схоче парламент перевести сю угоду — добре. Не схоче — друге добре! Положення правительства обезпечене тим більше, що за ним стоїть солідарна правниця і то як-раз в хвили, коли лівниця потрохи розбита. Єсли чийсь становище є нині критичне, то безперечно лише німецької лівниці. А треба додати, що гр. Тун не без указу з гори приляг нині до правниці. А се значить одно, що на будуче гр. Тун з сею правницею мусить подумати над радикальною санацією парламенту, котра то санація випаде в користь всіх других стороництв, лише не в користь німецької лівниці. Міністер Кайцль натякнув вже в угодній комісії на евентуальність такої санації, сказавши виразно, що на случай відкинення угоди з Угорщиною заквестіоноване дещо друге, а не сама угода.

Брацтво св'ящеників.

«Спаситель наш, маючи відійти з сего світа до свого Отця, установив Тайну, в котрій брацтво Божої любови к людям вислав». То суть слова, в котрих св. Собор Тридентийский о Найсвятійшій Тайні Евхаристії яко обяві найбільшої любови Божої говорить (Іос. XIII. гл. 2.) І справедливо! Бо чи-ж міг Господь наш Ісус Христос більший доказ своєї любови людям зіставити, як сей, що лишив ся Сам в Найсвятійшій Тайні, щоби все перебувати межі людьми і бути кормом для їх душ? Св. Йоан Золотоустий говорить в одній з своїх гомилий (45 Йоан): «Ілия, коли до неба вносив ся, лишив своїм ученикам плащ, а Син Божий, їм ся до неба взяв, лишив своє Тіло». А св. Августин каже, що «Господь, хоть наймудрійший, більше не знав дати хоть, всемогучий, більше не міг дати, хоть найбагатший, більше не мав що дати» над то що дав людям в Найсвятійшій Тайні. І дійсно церков св. від перших початків своїх уважала сю Тайну, яко найбільший доказ любови Божої; і віддаючи їй честь Божу, все завзивала вірних до горячої любови Ісуса в найсвятійшій Тайні. Тому то в давних часах — як читаємо в історії св. Церкви — всі в храмі присутні християни в часі Служби Божої на знак безконечної любови Божої, котру бачили в Найсв. Тайні, перед св'ященем Дарів цілувались. Як чудного порівняння уживає св. Йоан Золотоустий, стараючись побу-

дити вірних до любови Найсв. Тайни (сост. 83. Мат. 26). «Чи-ж не бачите — говорить він — з як великою утіхою і радостію діти обіймають груди матери своєї? Як уста свої до неї тулять? Не з меншою жаждою повинні ми до трапези Господньої і до духовної груди Чаші св. приступати; противно, з більшою ще жаждою, як голодні діти, пиймо звідси ласку».

Тими то словами, в котрих дано вірним примір найбільшої любови земскої, бо невинної дитини тулячої ся до груди своєї матери, завзиває св. Йоан всіх християн до горячої любови Найсв. Тайни.

А від кого-ж на землі може Ісус в Найсв. Тайні більшої любови вимагати, як не від св'ященика, що силою Божою спроваджує Ісуса з неба на оltар, що разом з Ісусом приносить жертву, що силою свого звання не тільки сам щоденно споживає Найсв. Тіло, але і другим подає?

Справедливою є отже річю, — як пише один побожний єпископ — щоби св'ященик Ісусу утаємному більш, як всі вірні, честь віддавав і горячішу як всі вірні любов в своїм серцю носив.

Одним з средств особлившої чести і любови Найсв. Тайни, яку кожний св'ященик повинен мати, є приступлене до Брацтва «Св'ящеників Почитателів Найсвятійшої Тайни». Брацтво се оснував в Парижі в другій половині нашого століття преподобний отець Еумард. Ціль Брацтва є: 1) побудити св'ящеників,

а через св'ящеників і вірних до особливого почитання і любови Найсв. Тайни; 2) винадгородити в сей спосіб Ісусу утаємному численні зневаги, яких в Найсв. Тайні від безбожних дізнає; 3) разом злучити св'ящеників через спільну молитву і розмишлюванє перед Найсв. Тайною і розбудити в них духа ревности апостольскої; 4) нести поміч душам св'ящеників в чистилищі.

Услівя прийняті: 1) вписати ся до книги Брацтва; 2) що тиждня відбувати годину розмишлення (богопочитання, адорації) перед Найсв. Тайною, (день і година можуть бути після волі вибрані); 3) при кінці кожного місяця прислати директору Брацтва карточку так звану libellum Adorationis, а в ній означити дні, в котрих відбулось розмишленє; 4) раз в рік відправити службу Божу за усопших членів Брацтва; 5) зложити 1 зр. річно на покритє коштів Брацтва, а за те одержує кожний член місячник «Eucharistia».

Відпусти надані Брацтву суть численні: 1) повний відпуст кожного дня, в котрім відправляє ся годину розмишлення перед Найсв. Тайною; 2) повний відпуст в день вступлення в члени Брацтва; 3) повний відпуст в годину смерті при вимовленю слова «Ісус» і многи інші.

І хто-ж би, сли зважить не тільки сей душевний хосен, який Брацтво членам своїм через численні відпусти подає, але передовсім сли зважить ту так важну, взнеслу і св'яту

Значить се, що тоді вирине питане зміни конституції і то не в дусі лівиці, а клубів правиці. Можливе проте, що засідане посольської палати з 4. падолиста рішить судьбу і парламенту і лівиці.

Товариство руских письменників.

Ще заздалегід перед ювілейним торжеством піднесла наша академічна молодіж гадку засновання товариства руских письменників і зробила перший крок до здійснення її, вистаравши ся в міністерстві о дозвіл збирання складок. Думаємо, що на тім місці належить зазначити се і віддати честь тим молодим людям за сей почин. Ціла справа взяла дуже щасливий оборот. Ото первісний комітет відступив провід у тім важнім і скомплікованім ділі старшим людям, під фірмою проф. Грушевського і в звязи з видавництвом «Літературно-наукового Вістника». Тим способом справа засновання товариства руских письменників набрала актуальности о довіре, яке руский загаль має до цілого складу виділу Тов. ім. Шевченка і редакції «Літературно-наукового Вістника», перенесе сей загаль певно і на нове товариство.

Товариство буде передовсім видавничою спілкою, опертою на уділах членів. Така спілка буде могла поліпшити наші видавничі відносини не тільки тому, що буде розпоряджати більшим закладовим фондом, що діловодство буде могла вести правильно і з більшою енергією, як се могли до тепер поодинокі люди, або товариства, але і тому, що інтереси більшого гурту літератів зсередоточать ся в тій спілці і они будуть его підпирати словом і ділом по всіх закутках нашого краю. Маємо певну надію, що нова спілка зможе книгарський рух між рускою публікою і як з одної сторони подасть заохоту літератским талантам віддатись інтензивнішій праці на тім поли, так з другої сторони розповсюднить руску книжку у кожній інтелігентній, рускій родині, випре численні, а часто маловартні видавництва польські та німецькі і заінтересує нашу публіку нашою бувальщиною, нашою сучасною духовою працею — одним словом, виробить у загаль понятє нашої літературної сили.

В тій справі оголошує проф. М. Грушевський імени комітету таку відозву:

Братя Русини!

Серед пережитих нами щасливих хвиль всенародного нашого съвѣта виникла гадка зробити якусь памятку сих памятных днів, гідну їх і здатну до дальшого розвою нашої культури.

Зібрані підчас сих съвѣт на пораду українсько-рускі письменники прийняли проєкт — завязати українсько-руску видавничу спілку в формі товариства на уділах з обмеженою порукою з найширшим кругом видавничої діяльности, а при ній заповомоговий фонд для українсько-руских літератів імени Івана Котляревського.

Потреба якоїсь інституції чи товариства, що заняло-б ся видаванем книжок для народа і інтелігенції і їх розпродажою по провінції, відчуваєть ся від давна дуже живо — завязане

такого товариства було-б прегарною і важною памятою столітя нашої нової літератури. Але розвинути відповідну діяльність товариство могло-б тільки тогді, як би найшло відповідну поміч у загаль. Про потребу заповомогового фонда стільки писало ся, що хіба годі її пояснити ще, а шануючи заслуги наших письменників, що не раз серед найтяжчої матеріальної біди сповняли свою роботу, було-б на часі про нього подбати. Дорогі Земляки! Знаємо, як не легко видобуваєть ся гріш у нашої незаможної суспільности, але знаємо і те, що нам нема з-відки чекати помочи і що ми з себе мусимо видобути все те, що инші національности мають готове! Хто може хоч скільки-небудь, нехай приступить, бо прикро було-б, як би прийшло ся сказати: се все добре, тільки наша суспільність не може на сю многоважну річ зложити кілька тисяч уділів. Чей вже так зле з нами не є!

Комітет приступить до виготовлення статутів товариства, коли буде субскрибовано найменше 120 уділів по 25 зр. Просимо отже спішити ся з субскрипцією і приєднувати всіх прихильників розвою нашого слова. Зголошеня мають посилатись на адресу Адміністрації «Літературно-наукового Вістника» (Львів, Академічна 8). Туди-ж просить товариство «Академічна Громада» надсилати жертви на заповомоговий фонд літератів (на котрий збирати вже має позволене) і зголошуватись по ब्लюки, хто схотів би занятись збиранем складок.

Ми переживаємо великі в історії нашого народа часи; вони вкладають на нас і великі обовязки. Не засипляймо потреб нашої суспільности, бо час не жде, бо многоважні питання нашого розвою важать ся як-раз тепер, щоб тим чи иншим результатом рішучо вплинути на наше дальше житє.

Рада Надзираюча Товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту «Дністер» у Львові

відбула дня 26-го жовтня с. р. під проводом віцепрезидента п. Григорія Кузьми і при участі 13 членів Ради і комісаря правительственного ц. к. совітника намісництва п. Адольфа Гута звичайне квартальне засіданє.

На вступі посвѣтив председатель теплу згадку памяти бл. п. Ем. Кард. Сембратовича, почетного президента Товариства, котрий дуже ревню займав ся розвоєм Товариства, а навіть брав чинну участь в перших загальних зборах яко председатель. Рада почтила память покійника встанем з місць і ухвалила умістити портрет покійника в сали засідань Ради, а саму ухвалу вписати на память вічну до протоколу засідань.

Відтак Дирекция Товариства представила справозданє Товариства огневого і кредитового по конець III. кварталу.

В Товаристві обезпечень було від 1. січня до 30 вересня с. р. 48.878 важних поліс з премією 219.177 зр. 51 кр. на обезпечену вартість 25,365.855 зр. В році попереднім було в тім самім часі лише 40.201 важних поліс з премією 182.394 зр. 08 кр. на обезпечену вартість 21,351.507

зр. Сего року було отже більше о 8.677 поліс з премією 36.783 зр. 43 кр. на обезпечену вартість 4,044.348 зр. Церквей нових прибуло 189 по 506.667 зр. обезпеченої вартости з премією 1.962 зр. 36 кр. Приходств прибуло 128 на обезпечену вартість 296.683 зр. з премією 1.868 зр. 96 кр. Дочисляючи до того премії за обезпеченє церквей і приходств відновлені з року попереднього, було до кінця вересня премії за церкви 13.121 зр. 17 кр., за приходства 12.056 зр. 81 кр., разом 25.177 зр. 98 кр. В порівняню до тої суми премії виносили шкоди на церквах і приходствах 15.794 зр. 48 кр., а іменно було шкід на церквах 6, на движимостях церковних 3, на приходствах 12, на движимостях приходских 4 — Всіх шкід до кінця вересня було 576, котрі враз з коштами ліквідації виносять суму 158.044 зр. 26 кр. З того реасекурация звернула 70.592 зр. 94 кр., отже на власний рахунок остало 87.451 зр. 32 кр. — Більші пожари були: в Торговиці пов. товмацького 28 шкід, в Пацикові пов. станиславівського 16 шкід, в Жухові пов. ланцутського 13 шкід, в Стремільчи пов. брідського 10 шкід, в Книгиничах пов. рогатинського 10 шкід, в Коцурові пов. бобрєцького 9 шкід, в Микулинцях пов. тернопільського 9 шкід, в Батятичах пов. жовківського 10 шкід, в Черчи пов. рогатинського 5 шкід, в Поникві вел. пов. брідського 8 шкід, в Тетевчицях пов. каменецького 11 шкід, в Дубнім пов. ланцутського 6 шкід і другий раз 7 шкід, в Скалаті 6 шкід, в Ягольниці пов. чортківського 8 шкід, в Сопопині пов. жовківського 6 шкід, в Реклинці пов. жовківського 5 шкід, в Козлові пов. бережанського 5 шкід в Дмитрю пов. львівського 5 шкід і т. д. — В дорозі ласки признано 11 відшкодовань членам, котрі після статута стратили право до відшкодованя в сумі разом 2.651 зр. 12 кр. — Суд мировий відбув ся один раз.

(Конець буде.)

НОВИНКИ.

— **Домовина бл. п. цісарєвої Елисавети**, виконана з бронзи є цілком подібна до домовини бл. п. архикнязя Рудольфа. На віку находить ся золотий хрест. Під ним вирито отсей напис: «Elisabeth Amalia Eugenia Imperatrix Austriae et Regina Hungariae. Maximiliani Josephi et Ludowicae Ducum in Bavaria Filia. Nata in Villa Pössenhoffen Die XXIV. Mensis Decembris Anni MDCCCXXXVI. Nupta Francisco Josepho I. Imperatori Vindobonae Die XXIV. M. Aprilis A. MDCCCLIV. Coronata Regina Hungariae Budae Die VIII. M. Juni A. MDCCCLVII. Denata Genevae Die X. M. Septembris A. MDCCCXC. H. S. F.»

— **Концерт Лисенківський** задумує устроїти «Львівський Боян», Виконані будуть самі твори М. Лисенка. Пробі мішаного хору вже відбувають ся.

— **Вистава образів членів «Товариства для розвою рускої штуки»** відбуває ся в льокалі товариства «Сокіл». Вступ безплатний, вільний що дня від год. 9—12 рано і від 2—4 полудни. Вистава потреває ще до дня 5-го с. м.

— **«Czas»**, краківський дневник, обходив дня 3-го с. м. 50-літний ювілей свого істнованя. Перше число «Czasu» вийшло в п'ятницю дня 3-го падолиста 1848 р. З тої нагоди вийшло на днях ювілейне число сего дневника на велі-

ціль сего Брацтва, вагав ся в его члени вступити? Як пожаданим, як спасеним, як конечним оно є, нехай о тім свѣдчать слова папи Пія IX., котрий так о нім виражає ся: «Церков конечно сего потребує; треба ужити всяких средств, чтобы знане Найсѣв. Тайни розповсюднити»; нехай о тім свѣдчать слова Свѣтїйшого Отця Льва XIII.: (Providentissimus Deus) «...divinorum munerum — каже він — hanc summam esse putamus auctam in populis in Eucharistiae sacramentum religionem»; нехай о тім свѣдчить сей незвичайно скорий зріст сего Брацтва, котре в так короткім часі свого істнованя числить вже нині 53.000 свѣщеників, між ними єпископів і кардиналів; нехай вкінці о тім свѣдчать ті міліони вірних у всіх майже католицких краях, котрі завдяки ревности свѣщеників членів сего Брацтва навчили ся правдиво почитати і горячо любити Ісуса в Найсѣв. Тайні.

І у нас числить вже се Брацтво кількадесят членів, котрі дня 30. вересня с. р. відбули у Львові перші збори євхаристичні. Збори ті відчувають високе значінє і велику потребу

сего Брацтва, під проводом Впр. о. Митрата А Білецького, ухвалили одноголосно, щоби старати ся як найбільше число свѣщеників для сего Брацтва з'єднати.

Тому то до Вас, Високопреподобні і Всечестїйші Отці, кличуть в сій відозві зібрані на перших зборах євхаристичних свѣщеники: Вступайте в члени Брацтва «Свѣщеників Почитателїв Найсѣв. Тайни», бо оно з всіх Товариств і Брацтв найхосенїйше, а для кожного свѣщеника найпотрібнїйше. «Вкусите і видите яко благ Господь». А кличемо не для чого иншого, як для того тільки, що бажаємо, щоби той невичерпаний скарб ласки Божої, який знаходить ся в Найсѣв. Тайні, через живу віру і горячу любов до Ісуса в Ній утаєного, на наше свѣщєнство і наш нарід обильно спливав; кличемо до Вас для того, щоби те ухристианєнє свѣта, котре кождому свѣщеникови повинно лежати на серцю, як найскорше здійснилось передовсім в житю свѣщеника. Свѣт мусить статись правдиво Христовим, мусить належати до Христа Бога, але тоді то станєсь, коли свѣщеники будуть правдиво Христовими; а Христо-

вими будуть, сли Христа присутного в Найсѣв. Тайні почитати і любити будуть і те почитанє і любов до Ісуса в Найсѣв. Тайні утаєного між народом ширити будуть. Ми знаємо, що перші християни побороти могучий свѣт поганський не силою матеріальною, ані силою умственною, але силою живої віри, котру черпали з Найсѣв. Тайни. І не помиляємось, сли твердимо, що ту силу черпали з Найсѣв. Тайни, бо прецінь істория нас учить, що перші християни майже що дня приступали до Найсѣв. Тайни, а мученикам не раз до вязниці а навіть на само місце мук приносили диякони Найсѣв. Дари. Так і нам нині, щоби побороти свѣт нинїшний в своїм роді поганський, нігде инде не шукати сили і помочи, як в живій вірі і любові до Найсѣв. Тайни.

Із зголошуванєм о принятє в члени просить ся звертати до о. Николая Садовського катехита в Бережанах.

новім папері, з портретом перших редакторів і між ними зі списком всіх дотеперішніх редакторів і співробітників. Редакції «Czas» зложили многи визначні личности з польського літературного і наукового світа особисті і письменні поздоровлення та привіти.

— **Загальні збори «Кружка музичного Львівсько-го Бояна»** відбудуться вівторок дня 8-го листопада с. р. в приміщенні «Льв. Бояна» о годині 5-й по полудні з наступним порядком денним: 1. Справозданє Виділу за мин. рік адмін.; 2. Справа установа регуляміну; 3. Вибір нового виділу; 4. Внесення членів. — Виділ взиває усіх членів, щоби точно і в комплекті прибули, особливо ізза важности точки другої, с. е. справи регуляміну. — За виділ: *Ол. Бережницький*, голова; *Шухевич*, секретар.

— **Тільки по руски!** Духовенство, зібране дня 17-го жовтня на деканальнім соборчику в Парижі, ухвалило переписувати ся зі всіма властями лише по руски і від 15-го листопада приймати від властей тільки рускі і рускими буквами писані урядові письма. О тім повідомив вибраний комітет дотичні властей. Польські письма має ся відсилати нерозпечатані до вищих властей дотичних урядів. — Ухвалювати не штука, се кожний потрафить, але чому ті, що ухвалюють, відтак не придержують ся сих ухвал, на котрі дали слово чести.

— **Ювілей Котляревського в краю.** Читальня «Прогресу» в Хиріві відсвяткувала в неділю 30-го жовтня 100-літній ювілей Котляревського. Зложились на се відчит п. Павлини Гладиловичівної, учительки з Хирова, про заслуги Котляревського для нашої літератури, одвітні співви і декламації читальників та промови прибувших гостей.

В Долині за старанєм рускої міщанської читальні відбули ся в неділю 30-го жовтня вечериці в честь Івана Котляревського. Учасники явились в святоточних строях. Зібраних привітав о. Михайло Каюк, місцевий катихит, по чім наступив відчит акад. Грабовенського про Котляревського. Співви і декламації довершили святоточний вечер. Члени читальні постановили рік-річно в той день устроювати вечериці в честь Котляревського, а особливо відчитувати Енеїду, що велике вражінє викликає у присутніх.

— **Безличність «Галічаніна»** доходить вже до тої степені, що відзиваючи ся коли-небудь про наші народні товариства і справи, наводить не тільки назви, але і поодинокі вираження нашої мови в знаках наведеня, мов би якого чужого, незрозумілого для наших ренегатів языка. Так оно сталося і по ювілейних торжествах. В своїх коротких, а невірних і з'їдлих справозданнях «Галічанін» наводить поодинокі слова і звороти, мов би які дивоглядні вираження що найменше хинської бесіди. Чиж се не сором для тих, що подають сим ренегатам як своїм союзникам руку? Здаєсь, що надмірна амбіція поодиноких личностей позбавила народного сорому ціле сторонництво.

— **Показчик творів Івана Франка** від 1874—1878, зважений М. Павликом, опустив на днях друкарню. Є се спис самих титулів того, що написав Франко за 25 літ. Сей спис чинить показну книжочку 128 сторін друку і коштує 50 кр.

— **Carmen saeculare.** Папа Лев XIII. наміряє розписати конкурс на текст до «Carmen saeculare» на звелічанє 1900 року. Музику має скомпонувати кс. Перозі, один з голосніших сучасних італійських композиторів релігійних.

— **«Торбана»** квартетів на мужеский хор вишов накладом Д. Роздольського випуск IV-ий і містить в собі композицію: «Думи мої» Ів. Воробкевича, «Калина» Юл. Бачинського, «Нек Душман віді» Д. Єнка і «Odradly od srdce» П. Кшижковського. — Ціна сего випуска 20 кр., а замовляти можна один або більше примірників під адресою: А. Пшепурский, Львів, Коперника 36.

— **Управильненє плат на залізницях.** Конференція директорів державних залізниць ухвалила у Відні дня 28. жовтня підвищити платню: службі о 50 зр., підурядникам о 100 зр. річно, урядникам так як північна залізниця платню до 1000 зр. о 200 зр., а більші до 2.500 зр. о 100 зр. — висні рангі одержуть дня 2. грудня ремунерації. Підвищенє віде в житє з двем 2. грудня, яко в день ювілею цісаря, а крім того будуть роздані многи відзнаки.

— **«Три народні пісні на дві цитри»** уложив Н. Кумановский. Під таким заголовком вишли сими днями ноти під народні пісні: «Ой зацвила калинонька в лузі», «Ой ти дівчино зарученая» і «Ой важу я важу». — Ціна 25 кр. Дістати можна в Ставропільській книгарні.

— **Ворожба Фальба.** Ось як заповідає пророк температури: Від 1. до 6. с. м. опади при середній температурі, від 7. до 12. много дощу; в тім часі має бути незвичайно тепло. Доцїстої пори можна сподівати ся рівнож межі 13. а 21. с. м. При кінці місяця упаде сніг. Дні критичні

випадають на 14. і 28. с. м. В першім дни припадає ніч, а в другім повня місяця.

— **Львівський дїм карний «Бригідки»** має бути перенесений незадовго до Стрия. Місто Львів від кількох літ стараєсь о перенесенє сего заведеня по за мури міста і на ту ціль жертвувало навіть ґрунт за Городецькою рогакою. Тимчасом міністерство судівництва задумє перенести «Бригідки» до Стрия. Львівські «Бригідки» переїменено би на якийсь инший державний уряд. І місто Жовква старає ся, щоби «Бригідки» перенесено до Жовкви. Оноді була з відтам депутація у президента суду Тхоржницького з прошенєм о підпору сеї справи, але дістала відповідь, що «Бригідки» перенесе ся до Стрия.

— **В справі залізничної катастрофи** доносять, що поторожених вагонів поїзду ч. 1387 було не 4, але 6, з тих на двох лишилось саме покрученє залізо. Дерево розсипалось на тріски. Ранених було трех, а з тих один вже помер, затим жертвою катастрофи упало 4 особи. — Похорон убитих відбув ся в четвер в Станиславові при великім здвизі народа.

— **Палій.** Іван Ревій, 40-літній зарібник в Куликові, був великий ледащо. За бійки і п'янство був кілька разів судово караний. Але то було для него за мало. В літі сего року відгрозив ся при сусідах, що зробить щось такого, за що піде до криміналу. І справді 26-го серпня с. р. підняв стодолу Патерейка, у котрого нераз перед тим був на роботі. Огонь знищив 3 господарські загороди з цілим сегорічним дорібком. Люди ратували і гапили огодь, а Ревій стояв з боку і придивляв ся рівнодушно своему ділу. При слідстві признав ся ревій до підпалу і що цілий день перед тим для гумору пив по шинках. — Вчора стояв Ревій перед судом присяжних у Львові під закидом злочину підпалу. Судії узнали єго одноголосно винним і засудили на 12 літ тяжкої в'язниці, обостреної що 14 днів постом, і на заплату відшкодованя в висоті около 3000 зр.

— **О процент з проданого.** В Берліні перед цивільним сенатом відбула ся сензацийна розправа. Героем був ґр. Генсброк, редактор щоденної часописи Rundschau. Генсброк був свого часу єзуїтским священником. З того стану виступив із за романтичних причин і написав кілька противєзуїтских брошур. В натороду за сеї писаня дано єму редакторство протестантської часописи Rundschau. В кінці постановив він ожени ти ся. В тій ціли оголосив був оповіщенє того змісту: Мущина 50-літній, з шляхотської родини, бажає одружити ся в тій дорозі з богатою панною. Сейчас явили ся посередники подружя, котрим граф прирік дати 5% з приданого. Відтак посередники впровадили єго в різні шляхотські домів. Але незабаром Генсброк написав до агентів, що вже не буде женити ся. По кількох тижнях оженив ся мимо того з богатою дочкою висного урядника, котра мала в віні 700.000 марок. По недовгім часі по-явив ся у графа агент і зажадав від него пять процент від приданого, хотий в нічім не причинив ся до женячки. Генсброк відмовив тому жаданю, а агент заскаржив єго перед суд. Щоби уникнути скандалу, граф хотів уже дати агентові 20.000 марок, але посередник не прийняв того, воліючи судову дорогу. По переведеню розсправи Генсброка уневиннено, а лакомий посередник не одержав нічого.

— **Смерть з неуваги.** Іван Клита з Підзамочка віз оноді мук до Бучача. В дорозі задрімав, сидючи на возі. Тимчасом коні зійшли з гостинця до рова. Віз перевернув ся, а мішки з мукою придушили Клиту. Надїхали инші вози і люди відкидали мішки з приваленого, але він був вже без житя.

— **Огні.** В неділю по полудні вибух пожар в Рясні рускій під Львовом, звістий з 11 пожарів підкладаних засудженням недавно у Львові Гімплем Пайсахом. Тепер вибух огонь з неосторожности і знищив дві селянські загороди. Шкода небезпечена.

— **Страшний злочин.** Перед судом присяжним в Єні Франції відбув ся сими днями процес против 20-літнього волоцюги Вашара, що в чотирох послїдних літах замордував 11 людей, переважно молодих дівчат, а в бійках позбавив життя кільканайцятьох людей. Страшного злочинця засуджено на кару смерти.

— **Кроваве весіле.** В селі Велиполи, в повіт новосандецький, прийшло на однім весілі до сварки. Весіле минуло щасливо, за то на поправинах прийшло до бійки, серед котрої чотири хлона убили одного і єго жінку. Трех убийників арештовано, один утік.

— **Напад на священника.** В Гноїні, під Кельбями в Росії, невисліджені доси злодії добули ся в ночи до помешканя польського пароха Вінкентія Здибювського, звязати єму постороном руки і ноги, потім накрили колдрою і розпочали рабунок. Всі мали лица почорнені і забрали разом в готівці та цінних паперах около 3.000

рублів. Доперва рано служба увільнила ледви живого священника.

— **Фальшиві п'ядесятки.** Перед кількома тижнями прийшов до головної трафіки в Новім Санчі якийсь чоловік, що виглядав на підпанка і хотів там вимінати 16 п'ядесяток на дрібніші гроші, обіцюючи трафікантові кілька зр. нагероди. Толкував ся тим, що є купцем художби і потребує дрібних, а не має де вимінати. Трафікантові видала ся та справа підозрілою і він відправив «купця з нічим». Тоді пішов той чоловік до годинникаря Зоммера та купив там годинник ва 7 зр. і дав єму одну п'ядесятку, аби єму видав решту. Зоммер післав п'ядесятку змінати до склепу Вайнтрауба і видав годинник та 43 зр. Відтак пішов власитель п'ядесяток до склепу Ляйнера, накупив там різних річий та заплатив другою десятою, з котрої одержав також решту. Ті дві п'ядесятки переходили довгий час з рук до рук, аж опинили ся в урядах, а то: п'ядесятка від Вайнтрауба в уряді податковім в Старім Санчі, а від Ляйнера в уряді податковім новосандецьким. Аж тут їх розпізнано і віддано до прокуратури, котра зарядила ревізію у згаданих купців. Ревізія викрила лиш то, в якій спосіб ті підроблені гроші дістали ся в руки обох купців. Фальшивник пропав.

— **Жидівки в школах.** Пруське правительство видало розпорядженє, котрим усуває всі учительки жидівки від обовязків класових господинь в народних школах.

— **Дрібні вісти.** Юрій Брандес, котрий мав приїхати тими днями до Львова, відкликав свій приїзд по причині недуги матери. Вернув ся з Берліна до Копенгаґи. — Грецький король і королева з родиною опустили вчора Відень і удали ся на Триєстз поворотом до Атен.

Телеграми.

Відень, 4. листопада. Виконуючий комітет правиці відбув вчора засіданє в присутности президента міністрів ґр. Туна. Обговорювано становиско правиці в виду розправи над внесеннями о поставленє міністрів в стан обжалованя і ухвалено, що більшість не возьме уділу в тій розправі.

Відень, 4. листопада. На вчорашнім засіданю ради міста Відня інтерпелював др. Грубер бурмістра, в який спосіб гадає відвернути від Відня славянське небезпеченство? Люеґер признав, що деякі Славяни, замешкалі у Відні виступають в невідповідний спосіб, що може викликати деякий несупокій. Але обіцяв виступити против них з цілою рішучістю, щоби німецький характер міста був забезпечений.

Будапешт, 4. листопада. Угорська депутація квотова на вчорашнім двогодиннім засіданю ухвалила, що предложеня австрійської депутації квотової не можуть бути прийняті і не надають ся до дальших переговорів. Різниця поглядів і становиск обох депутатий є така велика, що угорська депутація не має жадної надії, щоби дальші переговори могли довести до порозуміння.

Париж, 4. листопада. В політичних кругах запевняють, що правительство постановило остаточно уступити з Фашоди; у всякім випадку видасть ноту з протестом до кедива. Дотичну інструкцію, завіряють, післано вже Маршанд-ови і очікують телеграми від него, куди мають діти ся ті 150 стрільців, яких він має при собі.

Льондон, 4. листопада. Телеграма з Plymouth доносить, що там вже готова до виїзду на море одна з трех дивізій нової, резервової ескадри. Друга дивізія приготавлиє ся в Davenport, трета в Portsmouth. Всі дивізії разом складають ся з 16 панцирних кораблів. Адміраліція розділила межі 17 фірм доставу 500.000 тон угля.

Канеа, 4. листопада. Послїдні турецькі відділи військ всіли вже на кораблі в пристани Суда. Остає ще на Креті 500 неузброєних жовнірів, що заняті перепровадженням турецького воєнного материялу на кораблі.

Атени, 4. листопада. Князь Юрій грецький має вже за кілька днів поїхати до Царгорода, щоби від султана одержати потвердженє своєї кандидатури. Титут єго має бути: «князь губернатор». Відтак удасть ся на Крету.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

до Львова			зі Львова		
Поезд	посп. особ.		Поезд	посп. особ.	
	приходить			відходить	
	о годині			о годині	
	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6:00	до Підволочиск, Бродів з головн. двірця	
	7:40	" Янова	6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)	
	7:50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	
	7:55	" Сокала і Рави рускої	8:35	" Кракова (Відня, Берліна)	
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:45	" Янова	
	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,	8:50	" Кракова (Відня, Варшави)	
	9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)	9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова	
	10:35	" Іцкан, Сучави	9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
	10:45	" Ярослава, Любачева	9:53	" з дв. Підзамче	
	1:01	" Янова	9:55	" Белаця, Рави рускої, Сокала	
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)	10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави	
	1:40	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова	1:55	" Підволочиск, Кієва з дв. головного	
1:50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2:08	" з дв. Підзамче	
2:15	—	" Підволочиск (Кієва, Одесси) на дв. Підз.	2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:30	—	" на дв. гол.	2:50	" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),	
	5:00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-	
	5:25	" на дв. гол.		" шів, Хабівки чер. Рясів або Тарнів.	
	5:40	" Іцкан, Сучави		" Стрия, Скольного тільки від 1/5 до 3/9	
	5:55	" Сокала, Белаця і Любачева		" Ярослава, Самбора через Перемишль	
Ніч			Ніч		
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.	4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	
	3:30	" на дв. головний	5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
5:10	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:30	" Іцкан, Гадівців, Кімполонга Сучави	
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль	6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
8:45	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:55	" Тернополя з двірця головного	
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль	7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)	
9:39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче	7:10	" Сокала, Рави рускої	
9:45	—	" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)	7:15	" Тернополя з двірця Підзамче	
9:55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний	7:44	" Янова	
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава	10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави	
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.	10:40	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)	
				" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
				" з дв. Підзамче	

ЗАМІТКА: Із дня ніччя чистить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різниця ся від часу львівського о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 26 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, 1) стезь (мисля) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улици Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і виписичальня

заосмотрена в всілякі зняряди почавши від найбогатших до найскромніших. Цілі урядження для покоїв до спання, сальонів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

203 45—52 ул. Лукасінського ч. 1

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зиблікевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Старопигийській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завжди бажає позбутися слабости легких, або горла, хотібно найуспішнійшої, або астми, навіть дуже заввишеної і на позір невилічимої, сей негайно гербату для хронічно хорих на легкі і горло А. Wolffsky-ого. Тисячні подяки дають гаранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дні 75 кр. Брошура (описане ужита) задармо. Правдива лише у

А. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29., І. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах. НАУКУ КРОЮ уділяє в особіних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє

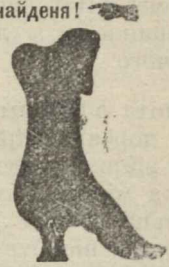
Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітей

у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсим Вп. Публику, що виробляє ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обуву мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення направи Кальоші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зедованя обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшій часі. — Дякуючи за дотепершні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 43—140

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальошів і плащів кавчукових.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі иньші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекция.

20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНІ! ДОСТАРЧАЄ ВСІЛЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЕ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОБІВ З МЕТАЛУ, ЛИТИХ НАПИСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ і ФАБР. СТАМПИ ЛІЙ КАВЧУКОВИХ і ПРОЧ.

ІДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.

Ціники gratis і franco.

(ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША). 146 22—24